

BENEŠOVSKÉ NOVINY

ročník IV, číslo 5

16. června 2011

zvláštní vydání k oslavě 600 let od první zmínky o obci Benešov u Semil

Obec Benešov u Semil se nachází v údolí řeky Jizery, na jižním svahu Benešovského vrchu (567 m). První písemná zmínka o obci pochází z roku 1411, ale obec byla založena ve druhé polovině 13. století pánem Benešem z Vartenberka.

V Benešově je možné zhlédnout několik pamětihodností. Nejvýznamnější památkou je kamenný kříž z roku 1788 s reliéfem piety (viz foto). Nedaleko hřbitova je umístěna socha Mistra Jana Husa z roku 1901, jejímž autorem je akademický sochař Alois Khuna z Votic. Dvě výklenkové kapličky pochází z let 1876 a 1886. Při návštěvě Benešova je k vidění i několik roubenek s vyřezávanými lomenicemi, které pochází z 1. poloviny 19. století, a na hranici obce se nachází zajímavá technická památka – dřevěný krytý most přes řeku Jizeru. Obec je známa svou dlouholetou tradicí SDH a živým sportovním zájmem. Pravidelně se zde koná na desítky kulturních a sportovních akcí pro děti, mládež i dospělé.

Rok 1411 – Co bylo před ním a co po něm

Počátek 15. století nebyl pro české království právě nejšťastnější dobou. Král Václav IV. ztratil římský trůn a jeho spory s vysokou šlechtou i církví se vyostřily. Zem se ještě nevzpamatovala z velké morové epidemie a už tu byla další vlna černé smrti. Města i vesnice se vylidňovaly, feudálové přicházeli o významnou část svých příjmů, a tak si začali přilepšovat loupením. V zemi přestalo být bezpečno. Lid spatřoval příčinu svého strádání v božím hněvu a snažil se dosáhnout odpuštění příklonem k pravým hodnotám křesťanské víry. Jenže s tím velmi kontrastovalo bohatství, v němž si žila církev. Konflikt byl na obzoru.

V lednu 1409 Václav IV. vydáním Dekretu kutnohorského upravil poměr hlasů na pražské univerzitě ve prospěch Čechů, v prosinci papež zakázal kázání v soukromých kaplích, tedy i v té Betlémské, v níž působil mistr Jan Hus. O pár měsíců později v Praze vzplály Wiclifovy

spisy a na Jana Husa byla uvalena klatba. V tomtéž roce dokončil hodinář Mikuláš z Kadaně své životní dílo – staroměstský orloj.

Roku 1411 zemřel moravský markrabě Jošt, jeden ze dvou zvolených římských králů. Moravu po něm převzal Václav IV., jenž ale neměl sílu ani na správu Čech. V létě roku 1412 prožívala Praha odpustkové bouře a papežův interdikt zakazující všechny veřejné bohoslužebné úkony, tedy i pohřby, vyhnal Jana Husa z Prahy. Léto roku 1413 prožil na Kozím Hrádku, kde kázal a dopsal své nejvýznamnější dílo Postilu. V červenci 1914 přesídlil na hrad Krakovec, odkud se v říjnu toho roku vydal na cestu do Kostnice, kde chtěl obhájit své pojetí reformy katolické církve.

Z této neklidné doby pocházejí nadační knihy Libri erectionum, do nichž se zapisovaly dary a odkazy, které lidé věnovali kostelům a klášterům. U roku 1411 najdeme zápis týkající se Benešova. Jméno obce je tu zapsáno dokonce dvakrát, podruhé omylem. To je úplně první písemná zmínka dokládající existenci naší obce.

Letos si tedy připomínáme 600 let, které od chvíle, kdy byla ona věta do knihy vepsána, uplynuly. To je významné výročí, které si nepochybně zaslouží trochu vzpomínání. Snad Vám tedy přijde vhod kniha, kterou jsem k této příležitosti přichystala. Kniha má sto kapitol, pro představu Vám předkládám názvy těch, které končí na číslo 3: Benešov na starých mapách, Nové cesty přes Benešov, Autobusová doprava, Obecná škola – nejstarší historie, Benešovský hřbitov, Benešovští legionáři, Firma J. V. Hybler – 1894, Další benešovské divadelní spolky, Dělnická tělovýchovná jednota, Čas sklizně. Snad Vás tato „ochutnávka“ zaujala.

Lenka Holubičková

Padesáté výročí od položení pamětního kamene hasičské zbrojnice

První zmínky o stavbě hasičské zbrojnice jsou zaznamenány v pamětní knize Sboru dobrovolných hasičů již v roce 1946. Místní národní výbor s Kousalem Františkem a Novotným Rudolfem v čele, neměli o stavbu nejmenší zájem, ačkoliv při výročních schůzích slibovali veškerou podporu a pomoc. Více se řešily otázky rázu politického a otázka hospodářská v obci byla posunuta na vedlejší kolej. Tím také nastalo v jednotě rozladění a nechuť k veškeré práci. Teprve v červnu roku 1960 po volbách do obcí nastal obrat. Za předsedu MNV byl zvolen Matura Jan, jehož přičiněním byl zakoupen pozemek od br. Pastorka s veškerým stavebním materiálem. Návrhů, kde by se měla požární zbrojnice postavit, bylo hned několik. První návrh byl na sokolském hřišti, kde by mohla stát zbrojnice zároveň se sokolovnou (Kulturní dům), dále místo mezi pomníkem padlých a hřbitovem, další a nejlepší místo by bylo proti staré zbrojnici v zahradě p. Kousala čp. 30, další návrh byl na louce br. Matěchy čp. 22. Také přišel návrh br. Šindeláře, který nabídl svůj pozemek pod sokolským hřištěm. Návrhů bylo poměrně hodně a po vsi také kolovaly vtipy, že se zbrojnice bude stavět v Kocánkách. Dne 18. září 1960 byla přímo na stavenišť svolána členská schůze, které se zúčastnilo 25 bratří, na kterých byl vidět elán a chuť pro stavbu.

Stavbu vyměřili pan Skrbek a Housa Karel oba stavební technici ze závodu Kolora v Semilech. Vedením stavby byli navrženi bratři: Housa Jaroslav, Kousal Adolf a Hlava Vít. Stavební dozor měl na starosti Housa Karel stavební technik z Podskalí.

Dne 16. října 1960 bylo započato s úpravou terénu. Téměř o měsíc později 13. listopadu 1960 přišlo na řadu vyzdívání základů. První kámen položili předseda MNV Matura Jan společně s předsedou jednoty br. Housou Jaroslavem, druhý kámen položil velitel jednoty br. Havrda Boh. s bývalým velitelem Nyklem Zdeňkem. Předseda MNV se po celou dobu stavby staral o zajištění stavebního materiálu a sám osobně se práce několikrát zúčastnil.

V roce 1961 dle nařízení vyšších orgánů, bylo rozhodnuto, že stavba má být provedena do dvou let. Tento rok byl plán přes veškeré potíže a špatné počasí splněn a přes zimu byla stavba zastřešena.

Celá stavba byla provedena brigádnicky a jen těm, kteří měli svoji povinnost vykonánu, bylo Místním národním výborem placeno. Členové sboru měli povinnost sto pracovních hodin, občané hodin padesát. Mnozí se těchto placených hodin zřekli. Z řad občanstva nejvíce při stavbě vypomohli členové Jiskry, hlavně jejich předseda Kobr Karel, dále Matura Jan, předseda MNV. Také nezapomenu zmínit závody Kolora 01 (Řeky), Koloru 11 a zvláště Koloru 12, která prokázala neocenitelné služby. V začátcích stavby nejvíce vypomohl Maksynčuk Štěpán, který odpracoval spoustu brigádnických hodin i za ostatní občany. Dalším zdatným brigádníkem byl Josef Holoubek, který jako přestárlý odpracoval celkem do konce roku 726 hodin. Z řad zemědělců nejvíce pomohli bratři z Muchova a Podolí. Největší účast byla z řad dělného lidu a pokročilejšího věku. Mládež se na stavbě moc nevyznamenala. Po celý čas vládla stavbě dobrá nálada a shoda.

Podrobné zprávy o odpracovaných hodinách jsou zaznamenány v knize „Zbrojnice“.

Zdalo se, že plán pro letošní rok bude hotov do žní, naproti tomu bylo však mnoho pochybovačů, že se to nepodaří a chtěli uzavírat peněžité sázky, ale přes oboustrannou nejistotu se neuskutečnily. I přes veškeré potíže, které stavbu provázeli, byla celá stavba přes zimu pokryta lepenkou.

8. května 1961 se na staveništi od šesti do jedenácti hodin ještě pracovalo. Odpoledne od 13,30 se seřadil průvod na cvičišti a za doprovodu dechové hudby se přesunul na stavenišť. Následovaly proslovy předsedy MNV a předsedy Českého svazu požární ochrany. Pak následovaly poklepy na kámen, na němž byl napsán památný letopočet 1961, kde každý zástupce pronesl svoje heslo. Toto pak bylo dáno do skleněné láhve s několika stříbrnými mincemi, vloženo za kámen a zazděno. Zazdívání provedl zedník bratr Menšík Josef z čp. 229, maje při tom nové náčiní – chromovanou lžici a kladívko s vyražením: „Slavnostní položení pamětního kamene v Benešově 8. května 1961“. Další připravený program pokračoval až do ranních hodin.

V následujícím roce 1962 neměla výstavba již ten spád jako v roce minulém. Největší zásluhu ze zedníků měl br. Čech František, který na stavbě odpracoval 682 hodin. Vyzdívány byly veškeré příčky a z vnitřních omítek už chybí jen omítání věže a sklepa. Dělal se betony a na řadu také přišly práce elektrikářů, kde největší zásluhy měl br. Kovář Jaroslav, který odpracoval 227 hodin. Práci instalátérskou provedl za pomoci hasičů Zajíček Zdeněk. I ženy se podílely na stavbě mj. Bártová Zdeňka, Skřivancová Marta a Holubcová Marie.

V roce 1963 se i u mladých členů projevil větší zájem na dostavbě zbrojnice. Celkem bylo od počátku stavby odpracováno 19. 450 hodin z toho členové odpracovali 13.205 a občané 6.245 hodin. Byl zbudován taras do břehu nad zbrojnicí. Zbývalo ještě položit parkety, zbudovat zábradlí, dodělat plechování, obklady, nátěry oken a dveří a omítnout novostavbu. Ne vše se však tento rok povedlo dokončit. Blažek Josef se svou partou (Menšík Josef čp. 68, Nečásek Zdeněk za vodou) provedli brigádnicky terasové práce v chodbách a schodišti. Taktéž Tělovýchovná jednota hodně pomohla, rozbourala a srovnala lešení po venkovní omítce.

Obklady pro velké mrazy byly posunuty až na rok 1964. V tomto roce byla provedena veškerá výmalba. Vše bylo doděláváno na poslední chvíli v pátek před slavností. Zvláštní dík patří Výboru žen, které vše uklízely do pozdních večerních hodin.

23. 8. 1964 při slavnosti sjezdu rodáků byla zbrojnice slavnostně předána do užívání hasičům.

-mm-

Duatlon 2011 pod taktovkou reprezentantů

V Benešově u Semil proběhl v neděli 8. května 29. Benešovský duatlon, který za krásného jarního počasí připravila Tělovýchovná jednota Benešov u Semil jako součást Poháru Libereckého kraje 2011 v triatlonu a duatlonu. Na účastníky z řad mužů, veteránů, žen, dorostu a žactva byly připraveny tratě v okolí obce a na svahu stejnojmenného vrchu (Benešov, 567 m n.m.) o délce 5 - 15 - 3 km (běh - kolo - běh), resp. 3 - 8 - 3 km. Vše v terénní variantě. Navzdory nižší účasti způsobené termínovou kolizí s dalšími akcemi v regionu si závod udržel vynikající sportovní úroveň, kterou zde představovali reprezentanti České republiky. Jednalo se o Pavla Jindru (mistr ČR a reprezentant v zimním triatlonu) a Leoše Roušavého (reprezentanta ČR v kvadriatlonu). Oba mají již na svém kontě vítězství v benešovském závodě a, stejně jako loňský vítěz Jan Kubiček, se do Benešova rádi vracejí.

Oba favorité také od počátku převzali otěže závodu do svých rukou. V závěrečném běhu rozhodl o konečném vítězství Pavel Jindra (Labe tri klub) v čase 1:20:52 hodin. Druhý Leoš Roušavý (KED Cyklomax) zaostal za svým soupeřem o více než minutu. V cíli zmínil, že se připravuje na světový pohár v kvadriatlonu a tomu přizpůsobil i své vystoupení v závodě. Na stupních vítězů ho doprovodili kolega z týmu Jakub Jaroš.

Nejlepším veteránem (nad 40 let) se stal Josef Vejnar (ČSK Vysoké nad Jizerou). Mezi ženami zvítězil Michaela Mikásková (Spartak Vrchlabí), pro změnu veteránská mistryně světa v běhu na lyžích. Nejrychlejším na kratší trati však byl jedenáctiletý mladší žák Tomáš Dufek ze SEBA Tanvald. Pikantní byl na kratší trati také rodinný souboj rodiny Závěrkových. Dcera Eliška, vítězka mezi žákyněmi, nakonec nestačila na svého otce, který startoval a zvítězil v kategorii příchozích.

Celý závod provázelo příjemné počasí a přátelská atmosféra, ke které přispělo i prostředí nedávno zrekonstruovaného sportovního areálu v horním Benešově. Bohaté věcné ceny pro nejlepší i drobné dárky pro všechny zúčastněné věnovali partneři závodu, kterými byla společnost AMINOSTAR, s.r.o., Obec Benešov u Semil a pořadatelská T.J. Benešov. Závod byl uspořádán s podporou Libereckého kraje.

Podrobné informace, výsledky a fotografie jsou zveřejněny na internetových stránkách www.benesovusemil.cz. -jpl-

Soptíkův pohár

Již začátkem roku jsme se s mladými hasiči začali připravovat na nadcházející sezonu. Pilovali jsme převážně uzle, spoje, rozkulování a motání hadic na čas. Celou tuto zimní přípravu jsme při následujících soutěžích patřičně využili.

Tak jako v loňském roce, tak i letos je pro mládež připraven Soptíkův pohár KZP. Který se skládá ze šesti soutěží. Tento seriál soutěží má děti připravit na okresní hru Plamen. Začíná již brzy z jara a každá dílčí soutěž se skládá z požárního útoku a jedné disciplíny hry Plamen.

První soutěž 23. dubna připravil Sbor dobrovolných hasičů Bítouchov. Soutěžilo se v požárním útoku a štafetě 4x60m. Na startu se prezentovalo 14 družstev starších a 12 kolektivů mladších.

Naše družstvo se bohužel muselo zařadit do starší kategorie, i když v našem družstvu převládá více dětí menších než starších, ale taková jsou pravidla, která nemíníme porušovat. Na této soutěži nám bohužel nevyšel požární útok. Špatně nebo spíše vůbec nespojené sací vedení nás poslalo v hodnocení požárního útoku s neplatným pokusem na 13. místo. Poté následovala štafeta. Postavili jsme štafety dvě. První měla čas 52,37s. a druhá 68,84s. Do celkového

hodnocení se počítal lepší čas a s tím jsme skončili na pěkném 5. místě. Celkově po dvou disciplínách jsme v Bítouchově obsadili 11. místo.

Hned následující den v neděli 24. dubna se soutěž konala v Bozkově. Soutěžilo se klasicky v požárním útoku a netradičně byla druhou soutěží štafeta CTIF. Do Bozkova se sjelo 12 kolektivů starších a 7 družstev mladších. Náš požární útok byl tentokrát bez problémů, téměř stejné sestřiky a výsledný čas 19,29 nás poslal na 7. místo.

Ve štafetě CTIF jsme si také nevedli špatně. Žádné trestné body a celkový čas 98,43s. a 8. místo. Celkově jsme v Bozkově skončili na 8. místě. Do celkového hodnocení poháru jsme si připsali 3 body.

Třetí soutěž se konala na čarodějnice v nedalekém Košťálově. Do soutěže se

prezentovalo 15 starších kolektivů a 11 mladších. Na programu kromě požárního útoku byl také útok CTIF, kterého se zúčastnily pouze kolektivy starších.

Tentokrát se povedl na výbornou požární útok a s časem 18,72s. jsme skončili na 4. místě. Požární útok CTIF je poměrně náročná disciplína, kde se dají nachytat lehce trestné body a přesně to, potkalo nás. Poměrně pěkný konečný čas (91,10s.), ale nepříjemné trestné body (65s.) a tím konečný čas 156,10s. a celkově v této disciplíně 12. místo.

Absolutní pořadí v tomto závodě nás řadí součtem bodů na 7. místo. Do celkového hodnocení si připsujeme 4 body.

Čtvrtá soutěž a zároveň poslední jarní se konala v Jablonci nad Jizerou. Prezentovalo se 15 družstev starších a 10 kolektivů mladších. Soutěžilo se opět v požárním útoku a doplňkovou soutěží byla štafeta dvojic. Požární útok se opět povedl, tedy až na menší prostřík na levém terči. Pravý terč měl sestřeleno 17,47s. S konečným časem 19,76 jsme se dostali na 6. místo. Štafety dvojic jsme postavili dvě. Štafeta s číslem 1. doběhla v čase 64,96s. a tím se zařadila na 5. místo. Celkově jsme v Jablonci nad Jizerou skončili na pěkném 5. místě. Do celkového hodnocení si připsujeme 6 bodů.

Po jarní části jsme v celkovém hodnocení s třinácti body na 9. místě.

Benešov reprezentovali: Marek Dyntr, Jakub Vlach, Kateřina Plecháčová, Blanka Halamová, Tereza Tomišková, Filip Livar, Kryštof Bachtík, Štěpán Livar, Jan Antony, Ondřej Tomiška, Martin Plecáč

Soptíkův pohár pokračuje až v srpnu soutěží v Bradě Rybníček. Zde proběhnou dva pokusy v požárním útoku. Započítávat se bude samozřejmě ten lepší.

My ale zahálíme, každý pátek na našich schůzkách pilujeme požární útok.

29. května pořádal náš sbor dětský den, který jsme se snažili připravit v duchu hasičském a to se nám snad i povedlo. Proto budeme rádi, pokud se dětem u nás líbilo, že se přijdou na trénink podívat a třeba se i v budoucnu stanou našimi malými reprezentanty.

-mm-

BENEŠOV U SEMIL – 600 LET

18. června 2011 od 10 do 22 hodin

P R O G R A M O S L A V

600 let od první písemné zmínky o obci

- 10.00 Slavnostní zahájení na benešovské návsi,
příjezd družiny Beneše z Vartenberka
- 10.00 Hudební doprovod ZUŠ Semily
- 11.00 Divadelní představení žáků ZŠ a MŠ,
škola Benešov
- 11.30 Taneční vystoupení Fit Studio Jana Boučková
- 14.00 Dechová hudba Táboranka
- 16.00 Country skupina Johnny Walker Band
- 18.00 Muzikálové překvapení
- 20.00 Cimbálová muzika Stanislava Gabriela
- 22.00 Zakončení slavnosti

Po dobu konání slavnosti budete moci ochutnat speciality,
které pro Vás připravily benešovské spolky.
Pro případ nepřízně počasí budou připraveny kryté plochy.
Po celou sobotu platí na území obce dopravní omezení.
Na Vaši návštěvu se těší benešovští pořadatelé.

www.benesovusemil.cz

Co se do programu nevešlo...

Výstava pohledů

V budově školy si budete moci prohlédnout po celou dobu slavnosti výstavu pohledů s tematikou Benešova.

Vrátí Vás do doby jiné, pro mnohé neznám. Do doby, kdy čas neměl valnou hodnotu a prožitek byl přednější.

Výstava patchwork

Líbí se Vám šité patchworkové deky, polštáře, dětské hračky, nástěnné dekorace, tašky, taštičky, přehozy, ubrusy? Přijďte se podívat na výstavu prací patchworkáček z Benešova, Semil, Stružince a Prahy. Zveme Vás na inspirativní návštěvu do Benešovské základní školy s možností případného nákupu nebo ušití na zakázku dle Vašeho přání. Máte-li zájem naučit se tuto textilní techniku, zahájíme opět od konce září kurzy. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Alena Martincová

Pozvánka do průvodu

Sraz účastníků průvodu Beneše z Vartenberka v 8.45 hodin - Podmošna (parkoviště u Salewy). Kostýmy vítáme.

Mince vydané k výročí 600 let Benešova u Semil

O Sněhurce a Zlatém kolovratu

Sněhurka

V letech 2006 – 2010 jsem působil na Masarykově ZŠ v Železnici. Pro Akademie 2009 jsem připravil **Sněhurku Petra Jistela** (text Michal Černík). Sněhurka přijde do chaloupky, kde je nevýslovný nepořádek, naučí trpaslíky uklízet a starat se o sebe. Připsal jsem úvod a závěr, aby představení bylo delší. Mělo úspěch, a proto jsem první prázdninový týden r. 2009 i „střed“ operky nahradil svým textem a melodiemi, aby byla celá má a aby při jejím provozování nebyly problémy s autorskými právy. Téměř záhy mi ji notograf **Štefan Pernecký** zpracoval do počítačové sazby. Třebaže jsem si svými akordy doprovázel Sněhurku sám, „profesionálních“ se ujal **p. Jiří Horčíčka**. Premiérovali ji „dospěláci“ (divadelní soubor KOS, převážně mí bývalí žáci z libštátské školy, kde jsem působil v letech 1985 – 1994) 30. srpna na Libštátském pozdním létě 2009.

Na počátku roku 2010 ji vydal časopis **Cantus** (celonárodní čtvrtletník pro sborové umění) jako svou přílohu. O instrumentaci jsem požádal p. **Jaroslava Krčka**, který ji napsal pro nástrojové obsazení mé rodiny (zobcové flétny, fagot, hoboj, klarinet, harfa, klavír). V maďarském Harkány 10. 2. 2010 instrumentaci dokončil. Premiéra operky s Krčkovou instrumentací se uskutečnila 13. 5. 2010 ve Státním okr. archivu Semily (Čekanky, přípravný sbor Jizerky, JV Collegium).

Komickou operkou jsem chtěl dětem zpříjemnit sborový zpěv či hodiny HV na ZŠ. Vybízí ke spolupráci také různé obory ZUŠ (literárně-dramatický, hudební, taneční a výtvarný).

Realizoval ji přípravný sbor královéhradeckého Jitra (Koncert pro Japonsko, 9. 5. 2011, budova Filharmonie HK). Čekanky ji uvedly s JV Collegiem 10. 6. na festivalu Sborové slavnosti Hradec Králové 2011 v budově Alalbertina v rámci výchovného koncertu, který moderovali členové světoznámého divadla DRÁK. Chystá se na ni příprava pražského Kühnova dětského sboru, 22. června 2011 ji uvede sbor Jabloňka (Jablonné v Orlických horách). Mám z toho radost.

Srdečně proto zvu návštěvníky na autentické benešovské školní provedení (600. výročí obce Benešov, třída 1. a 3. ročníku, sobota 18. června 2011 od 11 hodin).

(divadelní výpomoc – **Ilja Kulichová**, organizace dětí **Jitka Lampová**, kulisy zapůjčila **Masarykova ZŠ Železnice** – oprava **Jana Zajícová**, **Jitka Lampová**, hrají děti **ZŠ Benešov a Masarykova ZŠ Železnice**)

Zlatý kolovrat (K. J. Erben, J. Vávra)

Letos si připomínáme 200. výroční narození Karla Jaromíra Erbena (nar. 1811), který patří nepochybně k zakladatelům novodobé české poezie. Sbírká Kytice bude promlouvat ke čtenářům určitě další desítky let, ale jen málokdo se hlouběji vpije do úchvatné krásy a absolutní dokonalosti jeho veršů. Doba jakoby nepřála delším celkům, ale třeba to není pravda. Jen se musí zvolit jiná cesta. Pokusil jsem se tedy o dramatizaci slavné Erbenovy hororové baladické pohádky Zlatý kolovrat. Přímé řeči postav říkají děti jako divadelní repliky, něco zvládne zarecitovat sbor, velkou část řeči vypravěče odzpíváme. Hrajeme, zpíváme, tančíme... „Zpěvohra“ měla premiéru v Mateřské škole ve Studenci 16. června 2010, účinkovaly děti Masarykova ZŠ Studenec a Masarykova ZŠ Železnice. S benešovskými dětmi jsme se s ní poprvé představili na divadelní přehlídce TURNOVSKÝ ŠTĚK (10. 3. 2011) a pak měla velký úspěch v aule Gymnázia Ivana Olbrachtova (1. 6. 2011).

(choreografie **Ilja Kulichová**, organizace dětí **Jitka Lampová**, kulisy zapůjčila **Masarykova ZŠ Železnice** - oprava **Jana Zajícová**, kostýmy zajištěny ve spolupráci s rodiči, hrají děti **ZŠ Benešov a Masarykova ZŠ Železnice**)

Hokejové mužstvo v sezóně 2010/11

Další hokejovou sezónu LHL Svijanské nápojky odehrálo mužstvo HC TJ Benešov u Semil. Jako každý rok v úvodu soutěže se muselo vypořádat se soupiskou hráčů, dostatečné množství hráčů je každoročním problémem a i letos to nebylo jednoduché. Vše se však podařilo a po drobných problémech a obtížích se začalo hrát.

Úvodní část soutěže byla rozdělena na dvě základní skupiny. V základní části Benešov nedopadl lichotivě z několika příčin (zranění, atd.). Nezbylo tedy než sáhnout k posilám hostujících hráčů z Jablonce nad Nisou a Liberce. V druhém kole se tento krok ukázal jako velice dobrý, hra i nasazení se změnilo k lepšímu. A z předposledního místa základní skupiny se začalo bojovat o přední umístění v druhé části tabulky, tedy o 13. - 11. místo.

V závěrečné třetí části soutěže se hráči HC TJ BENEŠOV U SEMIL měli možnost ve dvou zápasech poprat o 13. místo s hráči HC SEMILY. Benešov dvakrát zvítězil a celkově obsadil 13. místo v soutěži LHL Svijanské nápojky. Tímto umístěním si hráči alespoň trochu připomněli dřívější úspěchy benešovského hokeje.

Za hráče Benešova chci poděkovat za podporu TJ Benešov a věřím, že v dalších letech HC TJ Benešov ještě nějaké slušné výsledky uhraje. vedoucí družstva **J. Bachtík**

První bloudění Benešovského Bloudila

V sobotu 14. května v Benešově u Semil a hlavně v jeho okolí proběhl, či lépe řečeno prošel a u někoho probloudil, první ročník turistické soutěže družstev pod názvem Benešovský Bloudil. Myšlenka uspořádat organizovanou turisticko-dovedností hru vzešla z dílny CK Bambuča, tedy mladší sekce KČT Benešov u Semil, a byla volně inspirována jak známým Rokytnickým Hetosem (KČT Rokytnice nad Jizerou) tak i hrami a soutěžemi z tábora TJ Benešov u Semil v Krčkovcích a akcemi CK Bambuča.

První ročník samozřejmě skýtal velký otazník v tom, kolik účastníků vůbec dorazí. Ač se řada lidí a rodin z Benešova musela s lítostí omluvit pro jiný program, tak se na Bloudila vydal krásný počet 35 dětí i dospělých. Převaha družstev byla místních, nechyběli ale ani zástupci Semil či třeba Vysokého nad Jizerou.

V nádherném počasí se turisté s Bloudilem vydali vstříc šesti etapám, které byly proloženy různými bodovanými úkoly a dohledávkami. Mezi každou etapou bylo stanoviště, na kterém družstva plnila různé bodované úkoly. Například šlo o poznávání hradů a zámků, fauny, uzlování, práci s mapou a buzolou, orientace v terénu či předpovídání počasí. Nechyběla ani zdravotní péče a její praktické uplatnění. Na stanovišti v Technickém muzeu pana Bujárka měly zase družiny za úkol najít v časovém limitu na exponátech odpovědi na rozličné záludné otázky, což při nesmírném počtu exponátů byl pěkně vykutálený úkol. Každý ale obdivoval místní cenné exponáty.

Na všech stanovištních bylo občerstvení zdarma, nejvíce se tímto jistě zalíbila třetí kontrola, kde plápolal oheň a pro každého příchozího byl připravený špekáček s chlebem, zeleninou a v potoce se chladící Svijany či limonády. Občerstvení se hodilo, trasa totiž družstva provedla loukami kolem Nouzova, přes údolí Honkova potoka až na Škodějov a poté krajinou kolem Hrádeckého potoka až do Loukova. Následoval ještě výšlap přes Bystrou a závodím loukami a lesy pod Čikváskami do cílové stanice v Restauraci pod Mošnou u Michala Špirocha.

V cíli bylo pro všechny úspěšné „Nezbloudilce“ ale i pro „Bloudily-ale-trefily“ připravena nabídka hotových jídel, která chutně zkrátila čas do vyhlášení nejlepších družstev. Termín vyhlášení byl

nakonec opožděn z důvodu pomoci zbloudilému družstvu dětí, které ale nakonec úspěšně dorazilo a sklidilo od přítomných potlesk za odvalu a výdrž. Nejlepší tři družstva vzešla ze zkušených řad, většina jejich členů totiž prošla táborem v Krčkovicích. A byla jimi TJ Sokol Benešov – Vladimír Martinec a Ondřej Svoboda (87 bodů), Krčkobloud – Jan Martinec, Hanka Lampová a Jiří Spíšek (92 bodů) a neorganizující-ale-vyrazivší část CK-Bambuča (Jan Klikar, Otakar Nesvadba, Jakub Šebík a Štěpán Sedlák (95 bodů).

Věříme, že díky počasí, které panovalo, ale především kvůli trase a náplni hry jako takové, se Benešovský Bloudil líbil všem, i těm, kteří na první místa nedosáhli. Připomínky a rady na zlepšení, které zazněly, včetně našeho vlastního poučení, příští rok určitě vezmeme v potaz. A budeme rádi, když za rok opět dorazíte a přivedete i své známé. Letos pod hlavičkou CK Bambuča proběhne minimálně ještě jedna akce, a to 9. září. Bude jí orientační turisticko („kdo chce i běžecká“) dovednostní hra Jen počkej vlku (více info bude na www.ck-bambuca.webnode.cz). Na tu vás samozřejmě zveme také, stejně jako na další turistické i neturistické akce konané KČT Benešov u Semil. -jk-

Rozhovor

...tentokrát s kronikářkou a knihovnicí Benešova paní Mgr. Lenkou Holubičkovou

1. Myslíš, že je na Benešovu něco specifického?

Na rozdíl od Slané, Hájů nebo Příkrého byl Benešov vždy jen jednou, i když pořádně protáhla vesnicí. Ale i když obyvatele Podskalí a Muchova dělilo pěkných pár kilometrů, přesto žili spolu. Vybudování pojizerské silnice a výstavba továren Benešov změnilo jako málokterou podobnou vesnici. Především Podmošna se stala takovou „obcí v obci“, s vlastními spolky, hřišti a především s úplně jiným životním rytmem jejich obyvatel. I když už nová výstavba obě části obce spojila, dělení na Horní a Dolní už asi Benešovu zůstane.

2. Hodně jsi procestovala, jde srovnat vesnici jako je Benešov s jinou evropskou vesnicí?

Na cestách člověk vnímá spíše města a památky než vesnice a život v nich. Turista bohužel nemívá moc času a příležitostí si vesnický život vyzkoušet. Moc se mi ale líbí atmosféra řeckého či francouzského venkova. Lidé tam jsou přátelštější, nikam nespěchají a považují si za čest, když mohou někoho pohostit a někomu pomoci. U nás mi stále víc chybí soudržnost, pocit sounáležitosti s vesnicí, v níž lidé žijí. Nějak se zpretrhaly kořeny, které lidi k Benešovu po celé generace vázaly, mnozí z nových obyvatel ani nemají potřebu je tu zapustit. Žít na vesnici není o tom, že si tu postavím dům, ale že se stanu součástí jejího života, že nejsem bezejmenný, anonymní, že znám své sousedy, že je pozdravím, prohodím pár vět.

3. Co bys z benešovské historie nejraději vymazala, nebo na co můžeme být pyšní?

Já nejsem zastánce mazání kapitol a bourání pomníků, život se nedá vrátit, ale z chyb našich předchůdců (i z těch svých) se ale můžeme a měli bychom se poučit. Dějiny píší lidé – svými činy, svými rozhodnutími. Některá byla dobrá, jiná ne a některá byla osudová. Nemůžu škrtnout války ani padesátá léta, bohužel nemohu změnit ani špatná rozhodnutí, která padla v době relativně nedávné. Kdybych mohla, vrátila bych zpět rozhodnutí o nekoupení hospody, prodeji houpaček, zbourání několika chalup, změně hranic obce... Ale to nemohu.

Pyšní bychom být neměli, hrdí ano. Třeba na někdejší spolkový život, na to, že tu současně působilo několik divadelních souborů, v nichž hrála snad celá vesnice. Na sportovní zdatnost místních obyvatel, kteří z ničeho vybudovali krásná sportoviště, na množství sportů, které si vyzkoušeli a v nichž dokázali i vyniknout.

Hrdí však můžeme být i na to, že i dnes se najdou lidé, kteří jsou ochotni pro svou vesnici něco udělat. Že jim není lhostejné, jak a v čem žijí, že Benešovu věnují své úsilí, svůj čas, své nápady. To vůbec není málo.

4. Co Tě táhne a dává ti sílu k psaní knih?

Já vlastně nevím, jestli píšu knihy. Rozhodně nejsem spisovatel, i když ten to podle mne má jednodušší, protože vymýšlet si příběhy je snazší. U toho mého psaní dlouho jen hledáš, bádáš, shromažďuješ, je to mravenčí práce a dlouho nevíš, co bude na konci. Když se ale podaří dát jednotlivé dílky skládačky k sobě, když do sebe informace zapadnou, je to fajn pocit. A knížka – to je taková tečka. Je to hmatatelný výsledek mnohaměsíčního úsilí.

5. V čase, kdy je Tvá kniha „Šest století v nás“ už vytištěna a čeká na věrné čtenáře, v šuplíku či v hlavě už máš určité další téma. Prozrad' jaké.

O Benešovu by se stále dalo napsat ledacos zajímavého, především o jednotlivých spolcích. Divadelní soubor Jizeran by si zasloužil samostatnou práci, vždyť se dochovaly přehledy odehraných her i se jmény herců, plakáty a alba fotografií. Zajímavou historii má i Sokol a hasiči. Zatím to všechno bylo uvedeno jen útržkovitě, nikoli souborně. Ale nevím, jestli by si tyto práce našly své čtenáře. Spolkový život dnes bohužel skomírá.

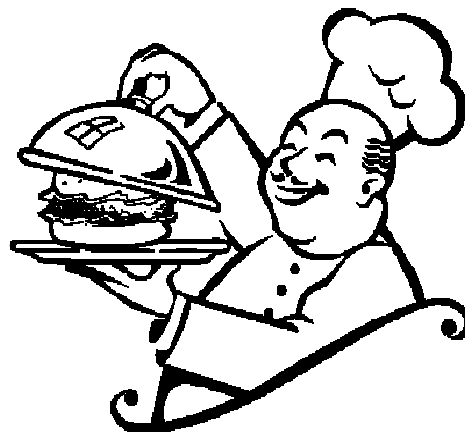
Už pár let ale shromažďuji údaje o pomnících padlých v 1. světové válce. Jsou snad v každé vesničce a za těmi jmény na nich jsou osudy lidí. Nebylo by dobré na ně zapomenout, zvláště když se blíží velmi kulaté výročí. Snad se mi to podaří dotáhnout do konce.

Děkuji za rozhovor.

-vp-

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ A ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVÍ

Josef Hubař	12. 8.	92 let
Jaroslav Klapka	27. 8.	70 let
Růžena Jirmásková	28. 8.	82 let
Františka Jiráková	31. 8.	90 let

Vlád'ovy tipy

Báječná marináda na vaše masíčko!!!

Přísady: kuřecí nebo vepřové maso, 3 lžíce oleje, 6 lžic kečupu, lžíce medu, lžíce sojové omáčky, lžička soli, špetka majoránky, 1/4 lžičky chilli, 1/2dcl piva, lžíce octa, cibule nakrájená nahrubo, 2 prolisované stroužky česneku

Postup: Smícháme koření, utřeme se solí a česnekem, poté smícháme s ostatními surovinami. Tato marináda je opravdu vynikající, nevěříte, vyzkoušejte :-)

Bezová šťáva (sirup) – rychlá, jednoduchá, dobrá

Přísady na 1 dávku: 20 květů černého bezu, 5 dkg kyseliny citronové, 2 kg cukru, 3 citrony, 1,5 l vody

Postup: Natrhané květy propláchneme, vložíme do 1,5 l vody a dáme s jedním na kolečka nakrájeným citronem vylouhovat na 24 hodin.

Druhý den přecedíme (vymačkáme přes plenu), nalijeme do hrnce, přidáme šťávu z 2 citronů, 5 dkg kyseliny citronové a 2 kg cukru. Ohříváme na plotně. Mícháme. Když se začnou dělat na dně dělat bublinky varu, je hotovo. Nalíváme horké do skla, ale můžeme i nechat vychladnout a naplnit PET lahve. Máme ji moc rádi.

Vepřové plátky na pivo - recept na výborný a rychlý oběd

Ingredience: bobkový list, 3 ks cibule, 2 lžíce sójové omáčky, 1 dl piva, 1 palička česneku, 2 ks mrkve, máslo, nové koření, 5 lžic hořčice, 300 g vepřových plátků, 1 hrneček kečupu

Postup přípravy receptu: Naklepeme vepřové plátky a pokrájíme tak, aby byly spíš tenčí. Osolíme je. V misce spojíme pět lžic hořčice s polovinou utřeného česneku. V další misce smícháme kečup se sójovou omáčkou a pivem. Mrkev pokrájíme na kolečka, cibuli a česnek také. Potřeme pekáček máslem, pak na něj poklademe cibuli a česnek, mrkev a koření. Vepřové plátky potřeme směsí hořčice s utřeným česnekem a naklademe na cibuli a mrkev. Nakonec je zalijeme kečupovou směsí. Vepřové plátky na pivo dáme péct na 180 °C do trouby a asi po dvaceti minutách promícháme. Ničím nepodléváme. Asi za 50 minut až hodinu je hotovo.

Vepřové plátky na pivo podáváme s bramborovou kaší nebo přílohou podle chuti.

Vychází v nákladu 350 výtisků

Benešovské noviny v pdf verzi na www.benesovusemil.cz
Příští číslo BN vyjde 31. října (uzávěrka čísla 24. 10. 2011)
e-mail: benesovus@seznam.cz, za redakci **KKS .o)**